

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงประธานแห่งสภานั้น

“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงรองประธานแห่งสภานั้น

“รัฐสภา” หมายความว่า สภาซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายถึงสภานั้น

มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

หมวด ๑

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วยประธานรัฐสภา
เป็นประธาน รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธาน เลขานุการ
รัฐสภาและกรรมการอื่นอีกแปดคนซึ่งรัฐสภาเลือกจาก

(๑) ประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภาจำนวน
สองคน ในกรณีที่มิใช่สองสภาให้แต่ละสภาเลือกหนึ่งคน และ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนหกคน ในกรณีที่มิใช่สองสภา
ให้แต่ละสภาเลือกสามคน

ให้เลขานุการรัฐสภาเป็นเลขานุการ ก.ร.

มาตรา ๗ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๒) ต้องมีคุณ
สมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี
- (๒) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒)
- (๓) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๒) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละหกปี ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสามปี ให้กรรมการดังกล่าวออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก

มาตรา ๙ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ ให้รัฐสภาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ขึ้นแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรณีที่ตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุ หรือถูกยุบ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

รัฐสภาอาจเลือกตั้งกรรมการซึ่งออกจากตำแหน่งให้เป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๐ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้ประธานรัฐสภาแจ้งวันเลือกให้สมาชิกรัฐสภาทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ เท่ากับจำนวนตำแหน่งที่ต้องเลือกตั้งหรือตำแหน่งที่ว่างต่อเลขาธิการรัฐสภาก่อนกำหนดวันเลือกเจ็ดวัน

เมื่อเลขาธิการรัฐสภาเห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิที่สมาชิกเสนอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ให้เสนอรายชื่อต่อสมาชิกรัฐสภาในวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามให้รัฐสภาวินิจฉัยชี้ขาด

ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกผู้ใดเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ประธานรองประธาน และเลขาธิการรัฐสภา ร่วมกันจัดทำบัญชีรายชื่อ

ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอต่อรัฐสภาเป็นจำนวนสองเท่าของตำแหน่งที่ว่าง

ให้นำข้อบังคับว่าด้วยการเลือกกรรมการสามัญมาใช้บังคับแก่การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๗

มาตรา ๑๒ การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภาดำรงตำแหน่งประธาน ก.ร. และรองประธาน ก.ร. อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภาใหม่แล้วจึงให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกตามวาระในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ องค์ประชุม

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

ของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของ
กรรมการที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๓ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) ควบคุมดูแลให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ด้ความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกกฎ ก.ร. หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
- (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

- (๕) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
- (๖) ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๔ ก.ร. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ร.” เพื่อทำการใดๆ แทนได้

ให้นำความในมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

บททั่วไป

มาตรา ๑๕ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มี ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งประจำ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓

(๒) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมืองของรัฐสภา

มาตรา ๑๖ วันเวลาทำงานและการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๑๗ เครื่องแบบของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภาวางระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

มาตรา ๑๘ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ ก.ร. พิจารณาตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทาน

มาตรา ๑๕ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จ
บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เช่นเดียวกับ
ข้าราชการพลเรือน

หมวด ๓

ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

มาตรา ๒๐ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญจะมีตำแหน่ง
ใด ในสายงานใด ระดับใด จำนวนเท่าใด ต้องใช้ผู้มีคุณสมบัติ
เฉพาะสำหรับตำแหน่งอย่างใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด
โดยให้คำนึงถึงลักษณะหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณและ
คุณภาพของงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งขั้นต้นในสายงานธุรการ สายงานวิชาชีพ
สายงานฝีมือ และสายงานอื่นที่ไม่ต้องใช้ผู้มีความรู้ ความ
สามารถ และความชำนาญเป็นพิเศษ ให้กำหนดเป็นตำแหน่ง
ระดับ ๑

(๒) ตำแหน่งในสายงานธุรการ สายงานวิชาชีพ สายงาน
ฝีมือ และสายงานอื่นที่ต้องใช้ผู้มีความรู้ ความสามารถ และ
ความชำนาญสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๑ หรือตำแหน่งที่มีหน้าที่

ความรับผิดชอบ และคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๑ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๒

(๓) ตำแหน่งขั้นต้นในสายงานวิชาการ หรือตำแหน่งในสายงานอื่นที่ต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนกซึ่งมีหน้าที่ ความรับผิดชอบ และคุณภาพของงานต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๔ หรือตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๒ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๓

(๔) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนกซึ่งมีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงพอสมควร หรือตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๓ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๔

(๕) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนกซึ่งมีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๔ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกองซึ่งมีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๖ หรือตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๔ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

(๖) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกองซึ่งมีหน้าที่
ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงพอสมควร หรือ
ตำแหน่งที่ต้องใช้ผู้ชำนาญการซึ่งมีหน้าที่ ความรับผิดชอบ
และคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๕ ให้กำหนดเป็น
ตำแหน่งระดับ ๖

(๗) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกองซึ่งมีหน้าที่
ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๖
หรือตำแหน่งที่ต้องใช้ผู้ชำนาญการพิเศษซึ่งมีหน้าที่ ความรับ
ผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๖ ให้กำหนด
เป็นตำแหน่งระดับ ๗

(๘) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกองซึ่งมีหน้าที่
ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ หรือ
ตำแหน่งที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีหน้าที่ ความรับผิดชอบและ
คุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๗ ให้กำหนดเป็นตำแหน่ง
ระดับ ๘

(๙) ตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือ
ตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน
เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ หรือตำแหน่งที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษซึ่ง

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๘ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๙

(๑๐) ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ หรือตำแหน่งที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๙ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๑๐

(๑๑) ตำแหน่งที่มีหน้าที่ ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงกว่าตำแหน่งระดับ ๑๐ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ ๑๑

ให้ ก.ร. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญทุกตำแหน่ง ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงชื่อของตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องมี และระดับของตำแหน่งด้วย

ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญนอกจากจะมีชื่อตามที่ ก.ร. กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว อาจมีชื่ออย่างอื่นเพื่อประโยชน์

ในการบริหารงานตามที่ ก.ร. กำหนดอีกด้วยก็ได้ ตำแหน่งใด
เป็นตำแหน่งบังคับบัญชาข้าราชการในหน่วยงานใด ในฐานะใด
ให้ ก.ร. กำหนดด้วย

มาตรา ๒๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญจะได้รับเงินเดือนตาม
ตำแหน่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ และตามอัตราในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ระดับใด ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในระดับนั้น โดยให้ได้รับใน
ขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง เว้นแต่

(๑) ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของเงินเดือน
สำหรับตำแหน่งนั้นอยู่แล้ว ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่า
ขั้นที่ได้รับอยู่

(๒) ยังไม่มีอัตราเงินเดือนถึงขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับ
ตำแหน่งนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นเท่าที่มีอัตราเงินเดือนอยู่

(๓) ผู้นั้นได้รับบรรจุและแต่งตั้งในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้ชำนาญการ หรือผู้ใช้ฝีมือซึ่ง ก.ร. คัดเลือกบรรจุ ให้ได้รับ
เงินเดือนตามที่ ก.ร. กำหนด

(๔) ผู้นั้นมีความรู้ความชำนาญจากการศึกษา การฝึก
อบรม หรือการทำงานสูงกว่าที่ ก.ร. กำหนดไว้เป็นคุณสมบัติ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

เฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ตามมาตรา ๒๐ และ ก.ร. เห็นว่า ความรู้ความชำนาญนั้นใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ใน ตำแหน่งนั้นให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ก.ร. จะอนุมัติให้ได้รับเงินเดือน สูงกว่าขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้นก็ได้ แต่ต้องไม่ สูงกว่าขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งระดับถัดขึ้นไป ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนข้าราชการ

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการหักเงินเดือนข้าราชการไว้ เป็นเงินสะสมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ รัฐสภาสามัญ ต้องบรรจุจากผู้สอบแข่งขันได้ เว้นแต่การบรรจุ ผู้รับทุนของทางราชการในการศึกษาวิชาเข้ารับราชการตามสัญญา การบรรจุผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญการ และผู้ใช้ฝีมือ และการ บรรจุในกรณีที่มีเหตุพิเศษซึ่งไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบ แข่งขัน ก.ร. จะคัดเลือกบรรจุก็ได้

การสอบแข่งขันตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ร. เป็นผู้ดำเนินการ สอบโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ และ

มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตาม
มาตรา ๒๐ เข้าสมัครสอบได้ และให้สอบสำหรับบรรจุใน
ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมา ทั้งนี้ หลักสูตรและวิธีดำเนินการ
เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้น
บัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่
ก.ร. กำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมี
คุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่
ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ
ตำแหน่งนั้นตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ (๔) ให้มี
สิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อ
พ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา ๒๔ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภา
สามัญ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือ
เป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูก
สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๙) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง
ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือ
ไล่ออก จากรัฐวิสาหกิจ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออกเพราะ
กระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๕ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๗) (๘) หรือ (๙) ก.ร. อาจพิจารณาขกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๑๐) หรือ (๑๑) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๑๒) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมีใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริต ต่อหน้าที่ ก.ร. อาจพิจารณาขกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.ร. ในการประชุมปรึกษาขกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา ๒๖ ผู้สอบแข่งขันได้ ซึ่งอยู่ในลำดับที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้ง ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ได้รับการขกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ อยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นมิได้

มาตรา ๒๗ ผู้ใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๓๓ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการได้รับเงินเดือนก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๒๘ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งระดับ ๕ ลงมา ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๒๕ ผู้สอบแข่งขันได้ และผู้ได้รับคัดเลือก ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาทำรายงานผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้นั้นเสนอตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาว่าผู้นั้นมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปหรือควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปอีกระยะหนึ่ง จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ หรือสั่งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปก็ได้ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรรับราชการต่อไปได้เมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุรายงานให้ ก.ร. ทราบตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใด
ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่
ราชการตามวรรคหนึ่งใหม่

ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีความประพฤติไม่ดี
หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่
ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง ให้ถือเสมือน
หนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ แต่ยังไม่กระทบ
กระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือ
ผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับในระหว่างที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๓๐ การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่ง
ใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ในระดับเดียวกัน

การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ในระดับที่ต่ำกว่าเดิมและการย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มิได้
ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้
รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว

มาตรา ๓๑ การเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญขึ้นแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตำแหน่งใดให้เลื่อนและ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

แต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้ หรือจากผู้
ได้รับการประเมินสมรรถภาพแล้วปรากฏว่าเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถ และความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ในตำแหน่งนั้นได้

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ หรือจาก
ผู้ได้รับการประเมินสมรรถภาพให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

การสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญชั้น
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ และระดับ ๓ ให้สอบรวม
กับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๒๒
ส่วนการสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญชั้นแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ขึ้นไป ให้ ก.ร. กำหนดผู้ดำเนินการ
สอบแข่งขัน หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน
ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขยับบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และ
การยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

การประเมินสมรรถภาพของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๓๒ การบรรจุและการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาสามัญจากผู้สอบแข่งขันได้ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและ
แต่งตั้งสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

ส่วนการเลื่อนตำแหน่งจากผู้ได้รับการประเมินสมรรถภาพ ให้
เลื่อนและแต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๓๓ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาสามัญตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง
นั้น ตามที่ ก.ร. กำหนดในมาตรา ๒๐

ในกรณีที่มีความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้ง
ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนด
ไว้ในมาตรา ๒๐ ก็ได้

ในกรณีที่ ก.ร. กำหนดให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตร
วิชาชีพใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึง
ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.ร. รับรอง

มาตรา ๓๔ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรง
ตำแหน่งที่ ก.ร. ยังมีได้กำหนดตามมาตรา ๒๐ จะกระทำมิได้

มาตรา ๓๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๐ แล้ว
หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง
นั้นให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งส่งแต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่ง
เดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้น
มีอยู่

มาตรา ๓๖ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ โดยปกติให้ส่งเลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น และเลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูง ของระดับที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนอยู่ โดยคำนึงถึงคุณภาพและ ปริมาณของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนจนความ สามารถ ความอดสาเหในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญในกรณีพิเศษ เกินกว่าหนึ่งขั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎ ก.ร. และให้เสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรง ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ ลงมาให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม เป็นผู้พิจารณาและส่งเลื่อน ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาและส่งเลื่อน

มาตรา ๓๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถึงแก่ความตาย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก.ร. จะพิจารณาอนุมัติให้ เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ก็ได้ การเลื่อนเงินเดือนในกรณีเช่นนี้ จะเลื่อนเกินกว่าขั้นสูง ของระดับที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนอยู่ก็ได้

มาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การสั่งและการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๓๙ การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในต่างส่วนราชการที่สังกัดรัฐสภา อาจกระทำได้เมื่อส่วนราชการเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้สอบแข่งขันได้ สอบคัดเลือกได้หรือได้รับคัดเลือก ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มีได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ในต่างส่วนราชการที่สังกัดรัฐสภา จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว

ในการนี้ให้ ก.ร. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.ร. กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

มาตรา ๔๐ การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือ พนักงานเทศบาล มาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำโดยเจ้าตัวสมัครใจ โดยประธานรัฐสภาหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการ หรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ และข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๔๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิมภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุ แต่งตั้ง และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้วให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญลาออกจากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิม ถ้าข้าราชการผู้นั้นได้แสดงความจำนงไว้ในขณะลาออกว่าจะกลับเข้ามารับราชการ และระยะเวลาที่ออกจากราชการไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุ แต่งตั้ง และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไปสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้วให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ใดออกจากราชการหรือออกจากงานไปแล้วถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ และทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับ จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ และผู้ซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๔๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๔) ถูกสั่งให้ออก หรือถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก
หรือให้ออก

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ต้องออก
จากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไปอีก จะกระทำมิได้

มาตรา ๔๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออก
จากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตน
ขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เป็นผู้
พิจารณา เมื่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ สั่งอนุญาตแล้ว จึง
ให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญขอลาออกเพื่อดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออก
มีผลนับตั้งแต่วันที่ยื่นใบลาออกต่อผู้บังคับบัญชา

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตลาออก

จะส่งอนุญาตให้ลาออกก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วได้ความว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ลาออกกระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการสั่งลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตรงตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ การลาออกในกรณีนี้ยังไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๔๖ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๔ (๑) (๔) หรือ (๕) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๔) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถ ด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติ ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องใน หน้าที่ด้วยเหตุใด และผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสอบสวนพิจารณา โดยจะสอบสวนเอง หรือมอบหมายให้ข้าราชการที่เห็นสมควรหรือแต่งตั้งคณะ กรรมการสอบสวนแทนก็ได้ ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อ กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนพิจารณาแล้ว และผู้ บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ส่ง ให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือพนักงาน สอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำพิพากษาเกี่ยวกับ

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

เรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว ผู้มีอำนาจตาม
มาตรานี้จะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น
สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของผู้ว่า
คดีศาลแขวง สำนวนของอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล
หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้เป็นสำนวนการ
สอบสวนโดยให้ถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วก็ได้
แต่ทั้งนี้ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามมาตรา ๕๓ แล้ว
การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออก
ปลดออก หรือไล่ออก แต่ผู้บังคับบัญชาตามมาตราดังกล่าว
เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่ง
จะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้
บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ออกจากราชการได้

(๖) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุก
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ
ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘
จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้

(๗) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาตาม มาตรา ๒๘ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๔๗ การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภา สามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ในกรณีฉุกเฉินให้ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้น จากตำแหน่ง ส่วนการออกจากราชการในกรณีอื่นให้นำความ กราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๔๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่ กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้น กระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐

มาตรา ๔๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมและดูแล ระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดกระทำผิด วินัย จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิด วินัยที่จะต้องได้รับโทษและอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตน มีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ผิดวินัยเหนือขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตาม
ควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่
ตามมาตรฐานโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๕๐ โทษผิดวินัยมี ๖ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ให้ออก
- (๕) ปลดออก
- (๖) ไล่ออก

มาตรา ๕๑ การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้สั่ง
ลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษ
ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด

มาตรา ๕๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยที่
ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับ
บัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน
ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควร

ลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

มาตรา ๕๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ สอบสวนพิจารณาโดยไม่ชักช้าโดยจะสอบสวนเอง หรือมอบหมายให้ข้าราชการที่เห็นสมควร หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแทนก็ได้ ในการสอบสวนนี้จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ก็ให้ส่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตาม

ความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษให้ก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก ผู้ถูกสั่งให้ออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรานี้จะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของผู้ว่าคดี ศาลแขวง สำนวนของอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ระยะเวลาสอบสวนพิจารณาและสั่งลงโทษ การสั่งสอบสวน การมอบหมายให้สอบสวน การตั้งกรรมการสอบสวน ตลอดจนการส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐาน และกิจการอื่นๆ เพื่อให้ได้ความจริง

มาตรา ๕๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวน หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ จะส่งลงโทษโดยไม่สอบสวนต่อไปก็ได้

มาตรา ๕๕ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สอบสวน ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวนและกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้สอบสวน ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวน และกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัด มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๓) ส่งประเด็นไปให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน
เพื่อการนี้ให้พนักงานสอบสวน ผู้ทำการสอบสวนเป็นกรรมการ
สอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
เป็นการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้สอบสวน
เสร็จแล้วให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนดังกล่าวส่งรายงาน
ที่จำเป็นและพยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งหมดไปยังคณะกรรมการ
สอบสวน

มาตรา ๕๖ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา
ว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ
ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว
ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ ก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษหรือ
เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการ
รัฐสภาสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะเหตุตาย

มาตรา ๕๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา
ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้องคดี
อาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชา

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา

มาตรา ๕๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้ส่งรายงานการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงประธานรัฐสภาและให้ประธานรัฐสภารายงานต่อ ก.ร.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งตามวรรคหนึ่งเห็นว่าการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะส่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามควรแก่กรณีได้ แต่ถ้าจะลงโทษหรือเพิ่มโทษแล้วโทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่ส่งไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจของผู้ซึ่งส่งใหม่นั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดแล้ว แต่ประธานรัฐสภาหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ประธานรัฐสภา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๕๓ ถ้าจะต้องสอบสวนตามมาตรา ๕๓ ก่อน ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจสอบสวนตามมาตรา ๕๓ ในกรณีที่จะต้อง

ลงโทษตามมาตรา ๕๓ ถ้ามีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน
ไปแล้วก็ให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๕๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือดำเนินการ
ทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ร.
พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม หรือ
สอบสวนใหม่ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้การเป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ ก.ร. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือ
สอบสวนใหม่ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวน
เองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือมอบหมายให้
ข้าราชการที่เห็นสมควรสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา ๖๐ การอุทธรณ์การถูกลงโทษของข้าราชการรัฐสภา
สามัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

หมวด ๔

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

มาตรา ๖๑ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง มีดังนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา
- (๒) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา

(๓) เลขานุการประธานรัฐสภา

(๔) เลขานุการรองประธานรัฐสภา

(๕) เลขานุการประจำรัฐสภา

มาตรา ๖๒ ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๑) และ (๒) ให้ประธานรัฐสภาด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง และต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔)

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามมาตรา ๖๑ (๓) (๔) และ (๕) ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งบุคคลตามเหตุผลในทางการเมือง และต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔)

มาตรา ๖๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามมาตรา ๖๑ (๑) และ (๒) ประธานรัฐสภาให้พ้นจากตำแหน่งด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ

(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามมาตรา ๖๑ (๓) (๔) และ (๕) ผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่งจะโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔)

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๕ บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศของคณะปฏิวัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่ยังคงใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลใช้บังคับแก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎ ก.ร. ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ จะบัญญัติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนของส่วนราชการ สังกัดรัฐสภา อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ และคงดำรง ตำแหน่งและมีอัตราเงินเดือนตามที่ได้รับอยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ สำหรับข้าราชการการเมือง ให้เป็น ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ส่วนข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาวิสามัญ และให้นำกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือน วิสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ในระหว่างที่รัฐสภายังไม่ได้เลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้คณะกรรมการข้าราชการ พลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ทำหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมีได้กำหนดตำแหน่ง ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา ๒๐ การดำเนินการเกี่ยวกับ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เสนอ ก.ร. พิจารณาอนุมัติเป็น ราย ๆ ไป

มาตรา ๖๕ การใดหรือสิทธิใดที่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตาม
มาตรา ๖๖ กระทำหรือมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็น
การกระทำหรือสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

การใดที่ทางราชการได้ดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการฝ่าย
รัฐสภาตามมาตรา ๖๖ ไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการ
ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีปัญหาตามมาตรา นี้ ให้ ก.ร. เป็นผู้วินิจฉัย

มาตรา ๗๐ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะ
ดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด โดย
ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ

ระดับ	ขั้น
๑	๓๕๐-๘๐๐-๘๕๐-๙๐๐-๙๕๕-๑,๐๑๕ ๑,๐๘๐-๑,๑๕๐-๑,๒๒๐-๑,๒๙๕-๑,๓๗๕-๑,๔๖๐ ๑,๕๕๐-๑,๖๔๕-๑,๗๕๐-๑,๘๖๐-๑,๙๗๕-๒,๐๘๐ บาท
๒	๑,๓๗๕-๑,๔๖๐-๑,๕๕๐-๑,๖๔๕-๑,๗๕๐-๑,๘๖๐ ๑,๙๗๕-๒,๐๘๐-๒,๒๑๐-๒,๓๓๐-๒,๔๕๐-๒,๖๘๐ บาท
๓	๑,๗๕๐-๑,๘๖๐-๑,๙๗๕-๒,๐๘๐-๒,๒๑๐-๒,๓๓๐ ๒,๔๕๐-๒,๖๘๐-๒,๘๑๐-๓,๐๓๐-๓,๒๖๐-๓,๕๐๐ บาท
๔	๒,๒๑๐-๒,๓๓๐-๒,๔๕๐-๒,๖๘๐-๒,๘๑๐-๓,๐๓๐ ๓,๒๖๐-๓,๕๐๐-๓,๖๓๐-๓,๘๖๐-๔,๐๘๐-๔,๓๓๐ บาท
๕	๓,๐๓๐-๓,๒๖๐-๓,๕๐๐-๓,๖๓๐-๓,๘๖๐-๔,๐๘๐ ๔,๓๓๐-๔,๖๐๐-๔,๘๘๐-๕,๑๖๕-๕,๔๕๐-๕,๗๓๐ บาท
๖	๔,๐๘๐-๔,๓๓๐-๔,๖๐๐-๔,๘๘๐-๕,๑๖๕-๕,๔๕๐ ๕,๗๓๐-๖,๑๕๐-๖,๕๐๕-๖,๘๖๕-๗,๓๓๕-๗,๘๐๐ บาท
๗	๕,๑๖๕-๕,๔๕๐-๕,๗๓๐-๖,๑๕๐-๖,๕๐๕-๖,๘๖๕ ๗,๓๓๕-๗,๖๖๐-๘,๐๓๕-๘,๔๐๕-๘,๗๘๐ บาท
๘	๕,๗๓๐-๖,๑๕๐-๖,๕๐๕-๖,๘๖๕-๗,๓๓๕-๗,๖๖๐ ๘,๐๓๕-๘,๔๐๕-๘,๗๘๐-๙,๑๖๐-๙,๕๕๐ บาท
๙	๖,๕๐๕-๖,๘๖๕-๗,๓๓๕-๗,๖๖๐-๘,๐๓๕ ๘,๔๐๕-๘,๗๘๐-๙,๑๖๐-๙,๕๕๐ บาท
๑๐	๗,๖๖๐-๘,๐๓๕-๘,๔๐๕-๘,๗๘๐-๙,๑๖๐ ๙,๕๕๐-๙,๙๓๐-๑๐,๓๑๐ บาท
๑๑	๙,๐๓๕-๙,๔๐๕-๙,๗๘๐-๑๐,๑๖๐ ๑๐,๕๔๐-๑๐,๙๒๐-๑๑,๓๐๐ บาท

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

(๑)	ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๐,๘๐๐	บาท
(๒)	ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๐,๓๘๐	บาท
(๓)	ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๘,๘๘๕	บาท
(๔)	ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำ รัฐสภา	เดือนละ	๘,๔๑๐	บาท
(๕)	ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำ รัฐสภา	เดือนละ	๘,๕๐๕	บาท
(๖)	ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำ รัฐสภา	เดือนละ	๗,๖๖๐	บาท
(๗)	เลขานุการประธาน รัฐสภา	เดือนละ	๖,๑๕๐	บาท
(๘)	เลขานุการรองประธาน รัฐสภา	เดือนละ	๕,๔๘๕	บาท
(๙)	เลขานุการประจำ รัฐสภา	เดือนละ	๓,๘๕๐	บาท

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ในปัจจุบันข้าราชการที่ปฏิบัติราชการให้แก่สถานิติบัญญัติยังอยู่ภายใต้
การควบคุมของหน่วยราชการของฝ่ายบริหาร เพราะมีฐานะเป็นข้าราชการ
พลเรือน แต่โดยสภาพของการปฏิบัติราชการควรจะต้องอยู่ภายใต้
การควบคุมของสถานิติบัญญัติโดยตรง เพราะจะทำให้สถานิติบัญญัติ
สามารถปรับปรุงระเบียบปฏิบัติราชการของข้าราชการในสำนักงานเลขา-
ธิการรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกให้แก่ราชการ
ของสถานิติบัญญัติได้มากยิ่งขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาโดยเฉพาะ และเพื่อการนึ่งจำเป็นต่อองตรา
พระราชบัญญัติฉบับนี้